

יצחק בן־זר:

„אם עדנה פאר תעזוב — אחזור חלקית!“

הצטערתי מאוד לשמוע שיצחק בן־זר עוזב את גליצה"ל. הרבה אנשים שיושבים בבית בבקרים, או נוסעים במכוניות ושומעים את „נכון לעכשיו“, עוד יתגעגעו אליו. אני כבר רואה את עצמי מסובבת את כפתור הרדיו ומחפשת את הקול המחוספס והצרוד שידבר אליו. שהרבה פעמים „עשה לי את הבוקר“.

אמרת לי צחק בן־זר שזה לא יפה מה שהוא עושה לנו, ושאלתי אותו למה. אני עוזב וקצת לא עוזב. אני עוזב לדבר, אבל משאיר זנב ביומן החדשות של גל"צ.

● **אבל למה אתה בכלל עוזב?**
קודם כל, מפני שאני לא רוצה לעבוד תחת סמכותה של הגברת עדנה פאר. היא לא יכולה ללמד אותי שום דבר בעיתונות, ואני גם לא סומך על שיקול־דעתה. זו הסיבה העיקרית. הסיבה השניה היא, שאחרי 15 שנה אני מרגיש שצריך לנסות גם משהו אחר. ● **יש עוד אנשים שיעזבו את גל"צ בגלל עדנה פאר?**

יש כמה וכמה שמהרהרים בעניין. ● **מה תעשיה ב„דבר“?**

עוד לא נקבע. יושבים ומדברים. אבל ברור שזה יהיה משהו בנושא פוליטי־חברתי, ולא על תקן של סופר.

● **„דבר“ זה קירום בקריירה שלך?**
אני לא חושב על זה במונחים של קירום. אני כבר מספיק מקודם בחיים. יכולתי לבחור בהרבה אלטרנטיבות. היו לי הצעות רבות מאוד. החלטתי לנסות את דבר.

● **אם עדנה פאר תעזוב את גל"צ — אתה תחזור?**
אם היא תעזוב והאווירה הכללית תשתנה ועוד ירצו אותי —

ואני מקווה שירצו — אחזור, לפחות חלקית.

אדית אסטרוק:

„אני בונה לי חיים חדשים!“

שחקנית נפלאה שהלכה לאיבוד לפני כמה שנים, נמצאה השבוע בטלוויזיה במחזה „השולחן“, והראתה לנו כמה הפסדנו שלא ראינו אותה מופיעה זמן רב כל־כך.

שאלתי את אדית אסטרוק, לאן היא נעלמה. אני פה. לא נעלמתי. לא לשחק בתיאטרון זה נקרא להיעלם?

● **למה את לא משחקת?**
כי אני לא עושה מאמצים גדולים במיוחד.

● **והתאטרונים לא עו יום מאמצים להעסיק אותך?**

ממתי הם מתאמצים במשהו? ● **אז איך בכל זאת את מופיעה, פה ושם?**

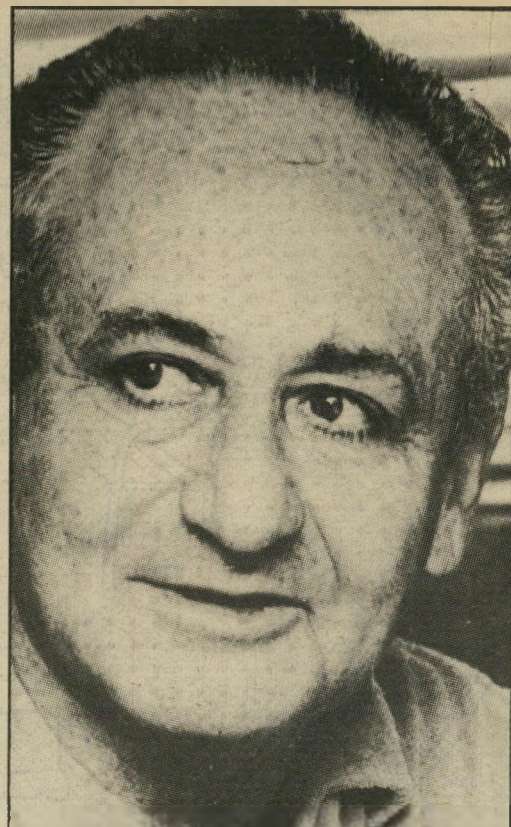
אני מופיעה בסרטי טלוויזיה. בסרטים יש סוכן והוא עושה בשבילי את כל הריצות, החיפ שים וניהול המשאומתן. אני לא בנויה לרברים האלה. אילו ה סוכן גם בשביל תיאטרון, בטח הייתי מופיעה יותר.

● **אחרי שראינו אותך השבוע בטלוויזיה בתפקיד בליכך יפה ב„שולחן“, וזנו אליך כבר?**

מה פיתאום? ● **אז מה את עושה, יושבת ומחכה שיפנו?**

לגמרי לא. אני בונה לי חיים חדשים. לומרת באוניברסיטה, מתרגמת הרכה. היה גיל שחשבת שתיאטרון זה הכל בשבילי.

היום פיתאום פקחתי עיני ים וראיתי שיש עולם מעניין ומרתק גם בלי תיאטרון. אם יפנו לי — טוב. אם לא יפנו — גם כן טוב.

פרופ' יהושפט הרכבי:

„החווה הנוכחי נתון כולו לחסדי הסורים!“

יוסי שריד אמר מעל בימת הכנסת, שחווה־השלום אשר נחתם עכשיו עם לבנון הוא כמו החווה שנחתם איתם ב־1949, והוא אינו רואה הרבה הבדלים. הצהרה זו גרמה לכעס רב ולהתפרצויות בספסלי־הליכוד בכנסת.

פניתי להיסטוריון הפרופסור יהושפט הרכבי, ושאלתי אותו מה דעתו — יש או אין הבדל?

תמד יש דברים דומים ויש דברים שונים. מה שרצו למנוע אז, זה חידוש פעולות האיבה ויצירת איזור הגנה משני הצדדים. או לא

הזוכר טרור — היה סעיף שדיבר על מסתננים — אבל היום עניין הטרור הוא בעיה מרכזית.

בקיפוצ, יש דברים דומים ויש שונים. ההבדל העיקרי, לפי דעתי, הוא שחווה שביתת־הנשק מ־1949 היה בחסות אר"ם ומועצת־הביטחון, והכל הסכימו לו. החווה הנוכחי נתון כולו לחסדיה של סוריה.

● **בלומר, החווה הזו עוד יותר חלש מקודמו?**

אסור לשכוח שכל חווה בעולם, כל כמה שהוא יראה טוב, אפשר להפר. חלק מהמילחמות החלו בהסכמי־שלום. אני לא

חסיד של הממשלה הזאת. אבל ביושר־לב אומר לך, שכנראה זה החווה הכי־טוב שהם הצליחו להשיג.

מה שלא טוב: זה שהם בכלל היו צריכים להביא אותנו לחתימת הסכם זה.